

[Hans Røntoft.]

vi ønsker, at man allerede nu går i gang med en udvidelse af seminarierne og en forøgelse af skolelokaler.

Vi er naturligvis tilfreds med, at folkeskolens forsøgsråd nu har påbegyndt sin virksomhed, efter at man, som ministeren så smukt skriver, har fået de bevillingsmæssige forudsætninger herfor tilvejebragt. Jeg skal dog tilføje den kommentar, at der i skolekredse er en ikke ringe skuffelse over utilstrækkeligheden af det beløb, der er stillet til rådighed. Det må anses for overordentlig værdifuldt, at der drives forskning og forsøgsundervisning — jeg tror faktisk ikke, man kan overvurdere betydningen af det — og når vi erindrer de mange års forsømmelser, der har været på disse områder, må jeg sige, at en noget større bevilling ikke alene havde været på sin plads, men også vil være nødvendig, hvis der skal komme noget fornuftigt ud af det.

Gennemførelse af 5 dages ugen vil som nævnt skabe et behov for, dels at de yngre børn kan opholde sig i skolens lokaler på lørdage, hvor deres forældre er på arbejde, og dels at de større elever får adgang til en række af skolens faciliteter som bibliotek, læsestue osv.

Endvidere nævner ministeren — og jeg kan forstå, alle støtter det, hvad vi også gør — at skolerne skal medvirke ved oprettelsen af interessegrupper, og, står der i bemærkningerne, disse interessegrupper kan få støtte efter reglerne i lov om fritidsundervisning. Det lyder godt nok, men det reelle er altså, at de lærere, der frivilligt medvirker hertil og dermed yder en særlig pædagogisk indsats, for disse lørdagstimer skal betales med et ringere vederlag end for almindelige undervisningstimer. Det er uholdbart i længden; netop disse lørdagstimer kan på en værdifuld måde supplere skolens undervisnings- og opdragelsesmæssige opgaver på en utraditionel og god facon, og derfor bør de lærere, der er villige til at yde en indsats, naturligvis ikke stilles økonomisk ringere, end de bliver på ugens øvrige dage. Jeg vil meget gerne høre ministerens kommentarer til dette.

Jeg skal samtidig bemærke, at ikke blot forældrekonsultationer, men også andet forældrearbejde, der måtte finde sted om lørdagen, naturligvis må henregnes under

aktiviteter, der falder ind under lov om folkeskolen. Jeg tænker her særlig på eventuel oprettelse af forældre kredse under ledelse af lærere, der behandler opdragelsesproblemer eller andre emner af, hvad vi måske kan kalde socialpædagogisk karakter.

I bemærkningerne henvises der til, at normaltimesteplanen fortsat er af vejledende karakter, og man vender sig mod en standardplan af obligatorisk karakter, som vi kender det fra den svenske skoleordning; idet man fremhæver, at en standardplan vil være i modstrid med de decentraliseringsbestræbelser, som den nye skolestyrelseslov er udtryk for. Jeg er på sin vis enig, men alligevel lidt betænkelig ved holdningen. Hvis det kun drejede sig om timeplanen, er problemstillingen rigtig, men der må ikke være en sådan uensartethed i selve læseplanen, at det kan give betydelige vanskeligheder for et barn at blive flyttet fra den ene skole til den anden, for det ved vi mange børn er udsat for i vort samfund. Det vil for et barn og vel særlig for et barn i de første 3-4 skoleår kunne give vanskeligheder at komme ind i en ny klasse, der enten ligger på et betydelig højere eller betydelig lavere fagligt niveau end den klasse, han forlod. Jeg kan kort give et eksempel, nemlig at man, som også hr. Sigsgaard var inde på det, for øjeblikket gør aldeles prisværdige forsøg på at starte matematikundervisning allerede i det første skoleår; nogle steder endda med stort held. For en tilflytter, der ikke har deltaget i den undervisning, må det være en urimelig stor belastning at komme i en sådan klasse uden nogen som helst forkundskab, fordi skolen ikke har begyndt matematikundervisningen på dette trin. Principielt tror jeg derfor, at man, når vi ser bort fra forsøgsskolerne, må være tilhænger af, at der indføres forholdsvis faste regler for, hvilket niveau eller hvilken stofmængde der skal være gennemgået ved afslutningen af de enkelte klassetrin, men samtidig vil jeg gerne understrege, at der må gives læreren overmåde frit valg med hensyn til de undervisningsmetoder, han vælger for at nå dette niveau.

Der har jo været givet tingets medlemmer en ganske urimelig kort tid til at gennemgå dette vigtige lovforslag, og jeg vil meget påtale, at man dårlig nok har tre dage til at se på et forslag som det foreliggende. Alli-